15

השתא משמע דלא משכתת בשום אופן קדוטין גבי קען . וכן
בכ"ב (דף קג"ו) דקאמר התם ר"כ א"ם בודקין לקידושין
ולגירושין - ופרין וכי מאחר דבדקיון לקידושין ל"ל לגירושין - ופרין וכי מאחר דבדקיון לקידושין ל"ל לגירושין דאם.
הוא סיי קען בקדושין א"ל גע כלל שי"ש - ואם איתא דמוסני
עע"ג בבעל המגרש הא משכחת לה בדיקה נגירושין כשלא
בדקוהו לקידושין וכגון שהיו הקדושין ש"י געש"ג והוי קדושין
אף אם הי קנון עדיין - אלא וודמי דפשעא לי לתמידא

שע ג כבעה טמגרע הח משכחת כה בדיקה נגירוסין כבה בדקומו לקידושין וכגון שחיו הקדושין ש"י גשט"ג והוי קדושין אף אם סיי קטן שדיין אא וודאי דפשישא לי לחלמידא דמוסה לי קטן שדיין אא וודאי דפשישא לי לחלמידא דמוסה בעש"ג י אבל לענין קדושין ונידושין דבעל שאמו וכן לענין תרומה לא חביר משום דבאמת במחשבה כמורה של שניית ממעשם דסיינו בחוא ברן לחשב בדעיו ממעשה ידק באמרם תובה באין המעשה פועלת אל ב מדעב בדעיו בשמת עשיית למה כוא שכם דבר זה ווע מחשבה בדעיו בשמת בשיית למה כוא שכה דבר זה ווע מחשב בדעיו בעות ששיית למה כוא שכה דבר זה ווע מחשב בחלמה חודה באין המשם מתאבת אלא אם הבעל הילה יאין באמרה חודה באין המע עמר בדברים וולין לאוד אל ה נעבה באמרה חודה באין הנע עמר בדברים וולין לאוד אל ה נעבה באור ש"י מעות ומשיכה אבל באמת גם הדעין בלהם פועל הקגין ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה אורה הקגין ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה אורה הקגין ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה לה שהוא מעלה באין הא שלה וועדה למה שכה המון בירה פועל הקגין ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה הירון ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה המים הירון ואינו בא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה הירון ואינו הא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה הירה הירון ואינו הא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה בא הירה הירון ואינו הא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה הירה הירון ואינו הא להורות של פשלח המעשה למה שכה מעלה הירה הירון ואינו הא להורות הור אורה באין האלח באירות הירה באורה הירה באירות הירות בהירה באורה באורה הירות הירות בירות הירות בירות בירות הירות הירות בירות הירות הירות בירות בירות הירות בירות הירות בירות הירות הירות הירות בירות הירות בירות הירות בירות הירות הי

לאררי אשר הלקנו שניני המחשבות זה מזה ניהה בדור הקום המילה המעום הפשולה ועלם הפשולה ננמד ע"י משבה דק בחותבבה החום הפשולה ונמד ע"י משבה דק בחותבבה מחני הלח לחדות של המעשה ולחשב למה הוא שבה דק בחותבבה מהני געש"ג ומשה לחום שהוא לחום בחוא שבה כמו בע"י גע זה החוכם באין לריך אלא לפוון שהוא בעימו אינו מגרשה ומחשבה כי החוד מכלים מבעלה אבל הוא בסותב בעימו יכול לחשבה ומחשבה כי המורב שלרוך עיהא בו דעת לגרשה וביתראה לזה ודלינו הא מעום פעולת הגירושין בזה לא מהני געש"ג ובעיק בהבעל מחינ בעימו יהא בכחו להחדלות ולחשוב לגרשה ואם הוא בעימו יהא בכחו להחדלות ולא מהני געש"ג ובעיק שהם לעימו מחינ העם לא מהני געש"ג ובעיק שהה לא מהני געש"ג ובעין שהה לא מהני געש"ג ובעין מיהא לא מהני געש"ג וכן גבל הקנינים בהמחשבה הוא מעלה הרומה וע"ז נמחרת דכתים מפני בחוא מלות התרומה וע"ז נמחרת דכתיב מחלים האות התרומה וע"ז נמחרת דכתיב

ונחשב לכם חרומחכם - כדאיתא בירושלמי פ"ק דתרומות את שבחוב בו מחשבה סי":

דרפי"ן נ"ל דגם בחלילה מהני נעש"ג אש"ג דבשיקן כוונה בחלילה מ"מ מכני נעש"ג י הסחם נמי אין הכוונה בחלילה מ"מ מכני נעש"ג י הסחם נמי אין הכוונה מעלם כחלילה אלא שליין לכוון למה הוא חולן והוא מחשבה המודה של המעשה י אבל אין פעולת ההיחר ע"י עלם המחשבה הוא אלא שכתלילה בעלמה פעולת והכוונה הוא רק שמטון למה הוא הק מעשם הכוונה כדאמר לר"ל (בדף ק"ו) אני שנם בין שנחבוון הוא ולא נחכוונה היא ללי נחבוון הוא ולא נחבוונה היא ללי נחבוון הוא ולא נחבוונה היא ללי נחבוו בין שנהטונה היא ללי נחבוון הוא ולא מחלים לפערה חברן במנה לפערה הביים מעשם הברון כוונה לפערה במונה לוא מחלים עמר ע"י רצינו אלא ע"י עלם החלילה עמר הפעור ואם אינו בולה לפערה רולה לפוערה אין בזה אלא משום החברון כוונה ביולה לפוערה הוא להכולה מחלין בולה לא משום הריונו במונה של המלים מוכעת היינו בחלון לה ע"מ שחחן לך מאחים ר"י החם דתלילה משום היינו בחלון לה ע"מ שחחן לך מאחים זות דתלילה משוכה בכה"ג מעשם דאין מגליה במלים ממשם הליון בולה ממלים היינו בחלון לה ע"מ שחחן לך מאחים זות דתלילה משוכה בכה"ג מעשם דאין מגליה במלילה כמפולה

בם ב<u>ש"ם:</u>

ורבאורה הא מלחא נמי טעמא בעי דמאי מהני הא דאין

מנאי בהאילה הא מ"מ בעינן ביתהיון לפוטרה
ורבאורה האילה הא מ"מ בעינן ביתהיון

הטעם משום דלאו בנו דישה נינהו דבעינן עד שיחכונו שניהם ואמאי אמדינן נמו דקענה חולנת בפעועות וקען נמי הוי הלון או לאו דאיש כחוב בפרשה י ואמאי הא לאו בני דעה נינהו י וחורלו שהב"ד עש"ג ומלמדים. אותם לעשות מלילה כחקנה. דה"ג אמדינן גבו גע שכחבו חשו"ק ונעע"ג כשר ומיהו חלילה בשעה לא מהנו געש"ג אעפ"י שמועיל בגע עיי"ש: דרכוב"ם "ל כתב אלם או ואמת שחלנו האילהן פסולב באינן בני דעת י וכבר חמהו הה"מ וכל ההאשונים על דברי בחיות "ל שחותרים דברי הש"ם י דבש"ם אמר העעם לפי הב"ש "ל שחותרים דברי הש"ם י דבש"ם אמר העעם לפי

באינן בני דעת - וכבר תמחו הה"מ וכל הראבונים של דברי הר"מ ז"ל בסותרים דברי הב"ם - דבב"ם אמר העעם לפי באינן בני קריאה ויליף מינייהו אלם ואלמת - והר"מ כתב העעם לפי בחינן בני דעת - וגם פלגינהו לדינא דבאלם ואלמת הוי פסילה ופוסל ובחרב ותרבת לא עם כלום ואינו פוסל כלל :

ולכאורה כי' דעתי לתרן דבאתם בפקחת ואח"כ נתחדשה וכן נפל לו יבתה מאחון חום פסול מסום דלאו בני דישה נינהי - יהב'ם בנתן הטעם מבים דלאו בני קריאה ניכהו היא כדי לחת שעם בתרבת משיקרא דאו לא בייך לפסול מבים דעת דהה הנביחון הוי דק מדרבכן כמו דחמרוכן נבי הרב משיקרה לשנין נש ככם בכונם ברמיזה כך מוציה ברמיזה ס"נ אמריכן לפנין הלינה להכי הוצרך לפסול משום קדיהה דבוה לה בייך כי היכי דעל הכי נפתן דהרי בנבוחון לה בייך הריחה להכי פסול אף בירב מעיקרו . והר'ת ז"ל בכתב פעם דלהו בני דיעה ניכהו לה מיירו בחרב מעיקרו . הח"ב מצחתי לתנאון בעל מבכוות ישקב שכ' כן · אולם הדרניא בי דאכתי הקשה מסוניא דלקמן (דף ק"י) דפריך אתמניתון דבתי הרשות מליקה של אחת מהן פיעדת לדתה והחגן הרשת שחללה וחדש בכתלן הלינחה פסולה - ומבני כחן בחרבה מעיקרה כחן בפקחת וחה"ב נחהרבה : חרבת משיקרא כי סיכי דעל הכי נפק פקחת ואח"ב נתחרבה לא דמשכבא כה קריאה ש"כ · אלמא הפילו כפרךת ואח"כ נתחרשה לא אחר העעם משום דלאו בני דיעה נינהו כח"ב הר"ח ז"ל אלא העעם משום קריאה וע"כ כמ"ב התום: דלא איכפת לן בחלינה מבום כוונה מבום דב"ד שש"ג - ומדיש בחב הר"מ ז"ל העשם מבום דעת - גם קדה כיון דחפבר לומד דחו"ח פסולין משום דעת ח"כ מנ"ל לפסול אלם והלמת משום קרילה כא מתרש ותרשה ליכא למילף דהיכה למימר דפסול דידהו הוה משום בהין להם דעת · הבל הלם והלמח ביש להם דעת הלינתן כשירה דקריאה לא משכבא :

וב"ל דביעת הר"מ ז"ל נען מאוד י דגם הר"מ מודה לסברת החומ' דגעש"ב מהני. ואף בהר"מ ז"ל פסק (בפ"ג מחלבות מיום) גבי גע בכתבו חבו"ק דבשין גדול עע"ג וגם ביוד מיום החודף בר"י א"ב בנישין (דף כ"ג) סייע מדרבגן מבום דגזריען בחודף במא יבחוב לבדו בלי געש"ג וכמו באסור לכתוב דגזריען בחודף במא יבחוב לבדו בלי געש"ג וכמו באסור לכתוב מודף בעש"ג אוירה שמא יבחוב בלי גדול עש"ג י אבל מה"ח מהני געש"ג אף בחודף אלא דבאמת לא מליע בב"ם דמהני נעש"ג י דבא חבר מוכף ה"ג אמו מב"ם דמהני נעש"ג י דבא חבר מוכף הלא דבאמת לא מליע בב"ם דמהני נעש"ג י דבא חבר מוכף הדבא בבי בעל לא מליע ביישל בעש"ג י דבא חבר ובי במות (דף ק"ב) נתחדם או נבתעה לא יחדומו ולא מהני געש"ג י ואף דבירושלמי (פ"ק דחרומות) מייחי שלובתא דר"י בנו של ריב"ב ורבנן בחרש שקידם ביע לבין אחרים דר"י סובר קידושיו קדושיו ודבץ סברי אין קידושיו קדושיו קדושיו ודבץ סברי אין היותות במשה לא יוציא שלמית יוכן בקדושיו (דף י"ע) אמר במשנה נשחשה לא יוציא שלמית יוכן בקדושיו (דף י"ע) אמר במשנה כל אישות לקטן מאיט את את את חבר כל אישות לקטן ואי אמרת יש ישד לקטן מאיט את את את לקטן המשחת לקטן ואי ממת לחם דלא משכתה כלל אישות לקטן יוכן בגישין (דף פ"ס) פשיע ליה להש"ב במתבה חוץ מקידושי קען ללתי בר היים הוא הוא המום הוא מתברתה כלל אישות לקטן יוכן בגישין (דף פ"ס) פשים ליה להש"ב במתבה הוץ מקידושי קען ללתי בר היים הוא הוא

פסקה לססיל 63 5 שלוכם ללכוש מסביר וקשה עפר תשחמ וכסה ה שליו ול זמן כיסוי יופר -ול זמן יעסס כשיהיו בשביל יו אין 13 60 לבישה - p'51 חומה ברור:

ל מע"ג וכרב לשיטת מלמדין נמורים ין אותן 637 1 : אפילו וים בו זב כמי לחלינה באחרים בכוכחם וה כשר עומדים ז כשר 356 . ו דליכח जि की שנעה . 3"1 6 'ג מהגי ביבמות שחללה

ו השתח

הלילחן

וין בילה

הלמח f

. 3